

Φθιώτιδος Συμεών: «Να καθαρίσουμε την καρδιά μας!»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στο ορεινό χωριό Δίβρη του Δήμου Λαμιέων και στον Ιερό Ναό της Αγίας Βαρβάρας ιερούργησε σήμερα ο [Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών](#), συνεχίζοντας τις ποιμαντικές και λειτουργικές του περιοδείες σε μικρά χωριά της Π.Ε. Φθιώτιδος.

Τον Σεβασμιώτατο κ. Συμεών πλαισίωσε ο Άγιος Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Παναγίας Αντινίσης Αρχιμ. π. Αμβρόσιος Αναστασίου, ενώ το ιερό αναλόγιο στελέχωσαν ιεροψάλτες, μαθητές του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως «Γερμανός ο Μελωδός» και ο τοπικός ιεροψάλτης κ. Γεώργιος Τσαλαφούτας.

Οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Στο κήρυγμά του ο κ. Συμεών χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Βρισκόμαστε σε αυτό το όμορφο ταξίδι της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, πορευόμεθα προς το Άγιο Πάσχα με νηστεία, με προσευχή, με περισυλλογή, με την μεγάλη ευκαιρία για έναν ουσιαστικό αναστοχασμό, για μία πιο σοβαρή ενατένιση της ίδιας της ζωής μας και η Εκκλησία μας μέσα σε αυτή την πορεία, μας φέρνει προσωπικότητες, μας φέρνει πρότυπα, μας φέρνει παραδείγματα, μας φέρνει χειροπιαστές ιστορίες, οι οποίες αποδεικνύουν ότι το Ευαγγέλιο του Χριστού είναι μία πραγματικότητα. Δεν είναι μία ουτοπία, δεν είναι ένα ανεφάρμοστο παραμυθάκι αλλά είναι μία ζωή εκκλησιαστική, μία ζωή πραγματική μέσα στον παρόντα χρόνο, μέσα στον παρόντα αιώνα τον απατεώνα και γι' αυτό σήμερα φέρνει μπροστά μας τον Άγιο Γρηγόριο τον Παλαμά, έναν σπουδαίο Ιεράρχη της Θεσσαλονίκης, ένα σπουδαίο αγιορείτη μοναχό, έναν άνθρωπο της νήψεως, της ησυχίας, της προσευχής και κυρίως της αληθούς φιλοσοφίας.

Ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς ζώντας σε μία κρίσιμη και μεταβατική περίοδο για τον κόσμο, δίνει την μαρτυρία της αλήθειας όχι με θεωρίες, όχι με φιλοσοφίες, όχι με ιδεολογήματα, αλλά κυρίως με πράξεις και με έργα ζωής. Ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς σε μία εποχή, η οποία βρισκόταν μπροστά σε μία φοβερή λαίλαπα, σε μία λαίλαπα η οποία ήθελε να μεταφέρει το κέντρο της πνευματικότητας από το χώρο της καρδιάς στο χώρο του νου, κάτι το οποίο το ζούμε και σήμερα.

Τι ζούμε σήμερα; Τι ζούμε τους τελευταίους αιώνες στη μετανεωτερική εποχή; Ζούμε την ψευδή πεποίθηση ότι ο άνθρωπος με το μυαλό του μπορεί να τα λύσει όλα τα προβλήματα. Ζούμε με τη ψευδή πεποίθηση, ότι ο άνθρωπος μόνο με την επιστήμη, μόνο με τη τεχνολογία ή μόνο με τη τεχνητή νοημοσύνη σήμερα και με άλλες εφαρμογές μπορεί να αντιμετωπίσει όλα τα προβλήματα της ζωής τους. Πώς όμως θα αντιμετωπίσεις προβλήματα βαθύτερα υπαρξιακά, προβλήματα, τα οποία έχουν να κάνουν με τη στάση απέναντι στο θάνατο, με τη στάση μας απέναντι στην ασθένεια, με το πρόβλημα της μοναξιάς και το πρόβλημα της διαχείρισης των προσωπικών σχέσεων; Πώς ο άνθρωπος θα μπορέσει να αντιμετωπίσει τη δυσκολία, την οποία αντιμετωπίζει καθημερινά στις σχέσεις του με τους άλλους ανθρώπους; Όλα αυτά δεν αντιμετωπίζονται, ούτε με τετράγωνες συνταγές μιας δήθεν ορθής λογικής, ούτε αντιμετωπίζονται με τεχνικά μέσα. Ποιο

ρομπότ είναι αυτό, το οποίο μπορεί να αντικαταστήσει το τρυφερό χάδι και το χαμόγελο μιας μάνας ή ενός πατέρα! Ποιο ρομπότ είναι αυτό, το οποίο μπορεί να κάνει πραγματική συντροφιά σε ένα γέροντα μόνο του, σε μια γερόντισσα! Ποιο ρομπότ και ποια έξυπνη συσκευή είναι αυτή, η οποία μπορεί να αντικαταστήσει την αγάπη, τη στοργή, την παρέα, την αίσθηση της ζωντανή της αύρας που έχεις ανάγκη να νιώσεις από τον διπλανό σου!

Και γι' αυτό ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς στην εποχή του έρχεται προφητικά να διακηρύξει μέσα στην ανθρωπότητα, ότι τον Θεό αλλά και τον άνθρωπο δεν θα τον συναντήσουμε μέσα σε διανοητικά σχήματα, δεν θα τον συναντήσουμε μέσα σε φιλοσοφικά σχήματα τα οποία στο βάθος τους κρύβουν και μία βαθύτατη ταξική διάκριση, έναν ελιτισμό, ότι δήθεν η ζωή είναι μόνο για αυτούς που είναι μορφωμένοι, που έχουν πτυχία, που έχουν βιογραφικά, ότι δήθεν η ζωή είναι μόνο για τεχνοκράτες, ότι δήθεν η ζωή είναι μόνο για αυτούς που έχουν την δυνατότητα να πάνε στα κολέγια, να πάνε στα σπουδαία ιδιωτικά πανεπιστήμια, γι' αυτούς που έχουν τα οικονομικά μέσα, λες και εμείς εδώ στη Δίβρη οι τσοπάνηδες και οι κτηνοτρόφοι, οι αγρότες, οι άνθρωποι της παραγωγής, οι άνθρωποι που δουλεύουμε στις οικοδομές, που δουλεύουμε στη γη, που δουλεύουμε για ένα μεροκάματο, λες και εμείς είμαστε αποκλεισμένοι από τις υψηλότερες σφαίρες πνευματικότητας και ζωής. Στο βάθος αυτές οι θεωρίες όσο και αν σερβίρονται με ένα δήθεν κάλυμμα και περιτύλιγμα χειραφέτησης, διαφωτισμού, ορθολογισμού, αναγέννησης, στο βάθος υποκρύπτουν μία βαθύτατη ολιγαρχική, ναρκισσιστική αντίληψη διαβάθμισης των ανθρώπων σε κατηγορίες.

Και έρχεται ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς κι έρχεται η Εκκλησία και διδάσκει και διακηρύττει, ότι το κέντρο της υπάρξεως του ανθρώπου δεν είναι το βιογραφικό του, δεν είναι τα δόκτορά του, δεν είναι τα πτυχία του, δεν είναι τα οικονομικά του δεδομένα, δεν είναι η εξωτερική του ισχύς, αλλά το πραγματικό κέντρο της υπάρξεώς του είναι η καρδιά του. Η καρδιά αυτού που αγαπάει. Αυτό που κάνει κανείς με την καρδιά, με την καρδιά να πιστεύει στο Θεό, με την καρδιά να προσφέρει στον άνθρωπο, με την καρδιά να αγαπάει τη γη, με την καρδιά να αγαπάει τα ζώα, με την καρδιά να αγαπάει το χωριό του, τον τόπο του, με την καρδιά του να συμπεριφέρεται στους ανθρώπους, με την καρδιά του και με την ψυχή του να προσεγγίζει τα μεγάλα ζητήματα της ζωής.

Έρχεται ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς και μας διδάσκει και μας διακηρύττει ότι αν ο άνθρωπος δεν καθαρίσει τον χώρο της καρδιάς του, όσο κι αν εξωτερικά φαίνεται λαμπρός, σπουδαίος, λαμπερός, ισχυρός αν μέσα του έχει βρωμιά, αν μέσα του έχει ακαθαρσία, αν μέσα του έχει δεύτερες και τρίτες σκέψεις, αν μέσα του βασιλεύει ο πονηρός και η κακία, τότε αυτός ο άνθρωπος όχι απλώς δεν πλησιάζει τον Θεό αλλά γίνεται ο ίδιος ένας προβατόσχημος δαίμονας, γίνεται

έναν στολισμένο δαίμονα, γίνεται απλώς ένα κακό το οποίο είναι καμουφλαρισμένο και πάντοτε το καμουφλαρισμένο κακό είναι το πιο επικίνδυνο. Αυτό το οποίο κρύβεται, αυτό το οποίο έχει προσωπεία δήθεν αρετής, δήθεν καλοσύνης, δήθεν ενδιαφέροντος, δήθεν προσφοράς στην κοινωνία και στον άνθρωπο. Επίκαιρος λόγος. Καίριος λόγος.

Έρχεται να μιλήσει στον καθέναν από εμάς και να μας προσκαλέσει να ασχοληθούμε στα σοβαρά με την καρδιά μας: «καρδιάνκαθαράνκτίσονένέμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμαεὐθέςἐγκαινίσσονέντοῖςἐγκάτοις μου». Παρακαλούμε τον Θεό κάθε μέρα να είναι καθαρή καρδιά μας γιατί όποιος έχει καθαρή καρδιά έχει και πνεύμα ευθές, είναι άνθρωπος ευθύς, είναι άνθρωπος ντόμπρος. Θα σου πει τον καλό λόγο και θα τον εννοεί, θα σου πει τον σκληρό λόγο και επίσης θα το εννοεί. Θα σου πει την αλήθεια, θα σε προσεγγίσει με τιμιότητα χωρίς υστεροβουλία.

Έρχεται ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς και με αφορμή και το ευαγγελικό ανάγνωσμα της σημερινής ημέρας μας παρουσιάζει τέσσερις βασικές προϋποθέσεις της μετάνοιας.

Η πρώτη προϋπόθεση είναι η αυτογνωσία. Δεν μπορούμε να ασχοληθούμε στα σοβαρά με την καρδιά μας και με τον εσωτερικό μας κόσμο αν δεν έχουμε τη διάθεση να δούμε την πραγματική μας προσωπική αλήθεια το «Γνωθίσεαυτόν» που δίδασκαν οι αρχαίοι ημών πρόγονοι. Σήμερα τι κάνουμε εμείς οι άνθρωποι; Ασχολούμαστε με όλους τους άλλους εκτός από τον εαυτό. Έχουμε άποψη για το γείτονα, τη γειτόνισσα, το χωριανό, για τον συγχωριανό, για τον πέρα για τον δώθε, για τον πλανητάρχη, για όλο τον κόσμο έχουμε άποψη κι αν έρθει κάποιους μας κοίταξε στα μάτια και μας ρωτήσει και μας πει : Άσε τους άλλους, μίλησέ μου για σένα, πες μου εσύ, πες μου εσύ ποιος πραγματικά είσαι, άσε τα παραπτώματα των άλλων, πες μου τα δικά σου, έχεις τη δύναμη; Πες μου τα δικά σου λάθη, πες μου τις δικές σου αδυναμίες, σταμάτα να ασχολείσαι με το γείτονα και με τη γειτονιά, σταμάτα να ασχολείσαι με τον α και το β, έχεις τα κότσια να μιλήσεις για σένα; Έλα λοιπόν μίλησέ μου για σένα, πες μου ποιος πραγματικά είσαι. Τότε όλοι την «κάνουνε» συγνώμη για τη φράση, φεύγουν από δω και από εκεί, εξαφανίζονται, αλλάζουν θέμα, αλλάζουν συζήτηση. Πόσο δύσκολο είναι οι άνθρωποι σήμερα, δύο άνθρωποι να κάτσουν σε ένα καφέ, σε μία καφετέρια και να συνομιλήσουν ο ένας για τον άλλο αντίθετα είναι πολύ εύκολο να αράξουν στην καφετέρια και να πιάσουν κουβέντα για το δεσπότη, για το νομάρχη, για τον αστυνόμο, για το στρατηγό, για το γείτονα είπαμε για τη γειτόνισσα, για τον νεωκόρο, για το νεκροθάφτη, για τους πάντες, αλλά ποτέ δεν τολμούν να θέσουν τον «δάκτυλόνεις τὸν τύπον τῶν ἡλῶν» γι' αυτό η κοινωνία πάει όπως πάει, γι' αυτό οι σχέσεις βαδίζουν όπως βαδίζουν κι έρχονται τα υποκατάστατα, τα μέσα

κοινωνικής δικτύωσης, τα Facebook, τα Instagram, τα Twitter δεν ασχολούμαστε με τον εαυτό μας αλλά παίρνουμε το πληκτρολόγιο και ασχολούμαστε με όλο το σύμπαν και στο τέλος αποτρελαινόμαστε τελείως. Αυτογνωσία η πρώτη προϋπόθεση.

Η δεύτερη προϋπόθεση αφού συναντήσει ο άνθρωπος την προσωπική του αλήθεια είναι να αποφασίσει να αλλάξει, να διορθώσει τα κακώς κείμενα τα δικά του κι εκεί έρχεται η εξομολόγηση, έρχεται ή μετάνοια έρχεται το ήμαρτον, έρχεται η ταπεινή παραδοχή ότι Θεέ μου θέλω να αλλάξω. Δεν μου αρέσει ο εαυτός μου, δεν μου αρέσει να θυμώνω, δεν μου αρέσει να μην έχω υπομονή, δεν μου αρέσει να είμαι άδικος, δεν μου αρέσει να είμαι ψεύτης, δεν μου αρέσει να κατακρίνω, να συκοφαντώ, να κουτσομπολεύω. Δεν μου αρέσει αυτή η Α, η Β, η Γ συμπεριφορά μου και μετά την εξομολόγηση έρχεται η αποχή από το κακό, η διόρθωση.

Η τρίτη προϋπόθεση είναι: Σταματάω να κάνω το κακό, σταματάω μία αρνητική μου συμπεριφορά, σταματάω και παύω να είμαι άδικος και γίνομαι δίκαιος, σταματάω να είμαι νωθρός και γίνομαι ενεργητικός, σταματάω να κλείνω τα μάτια μπροστά στην αδικία και γίνομαι αγωνιστής, προστατεύω τον αδικούμενο, έρχομαι συμπαραστάτης και συνοδοιπόρος και χίλια δυο πράγματα, που μπορεί να κάνει ο άνθρωπος για να γίνει καλύτερο κι δεν μπορεί να κάνει εκατό ας κάνει ένα, ας αποφασίσουμε έστω ένα πράγμα να διορθώσουμε αγαπημένοι μου αδελφοί από τη ζωή μας. Δεν έχουμε ούτε ένα σφάλμα κανέναν από μας; Έστω και ένα σφάλμα αν διορθώσει ο καθένας από μας από τον εαυτό του πόσο καλύτερη θα γίνει η κοινωνία, πόσο ομορφότερη θα γίνει η κοινωνία. Είμαστε εκατό χιλιάδες κάτοικοι στο νόμο; Περισσότεροι; Για σκεφτείτε να διορθωθούν αύριο εκατό χιλιάδες σφάλμα. Πόσο πιο υπέροχη θα είναι η περιοχή μας, η κοινωνία μας και η ζωή μας.

Και το τέταρτο λέει ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς μετά την αυτογνωσία, μετά την εξομολόγηση, μετά την αποχή από το κακό, είναι η προσευχή και η δέηση στο Θεό, να τον ευχαριστούμε που μας δίνει τη δυνατότητα να αλλάξουμε αλλά και να τον παρακαλούμε να μην επιστρέψουμε στο κακό και να μην επανέλθουν οι αδυναμίες, τα ελαττώματα αλλά να μείνουμε όρθιοι στο αγαθό. Δεν φθάνει μόνο να φτάσουμε σε μία κατάσταση, αλλά πρέπει και να μείνουμε σε αυτή την κατάσταση, να διατηρήσουμε την Χάρη του Θεού, να διατηρήσουμε τη γαλήνη, την ηρεμία, την πραότητα, την καλοσύνη, την αγάπη.

Αυτό είναι το διακύβευμα που θέτει η Εκκλησία, αυτή είναι η πρόταση την οποία κάνει η Εκκλησία, αυτή είναι η πρότασή της για το Άγιο Πάσχα, για τη Σαρακοστή, για την κάθε ημέρα της ζωής μας. Έρχεται η Εκκλησία και μας προσκαλεί : παιδιά μου, αδέρφια μου, αδελφοί μου αγαπημένοι να καθαρίσουμε την καρδιά μας!».

Τον Σεβασμιώτατο κ. Συμεών προσεφώνησαν με εγκαρδιότητα και αγάπη και καλωσόρισαν στο ιστορικό χωριό της Δίβρης, στο οποίο βρίσκονται η Ιερά Μονή Αγίου Νικολάου Δίβρης, καθώς και το Ιερό Μοναστικό Κάθισμα του Οσίου Νικοδήμου του Αγιορείτου, ενώ τον ευχαρίστησαν για την αγιαστική του παρουσία, η οποία είναι η πρώτη Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μετά από πολλά χρόνια, ο Άγιος Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Αρχιμ. π. Αμβρόσιος Αναστασίου, ως Πρόεδρος του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου εκ μέρους των μελών και των πιστών κατοίκων, καθώς και εκ μέρους του Πολιτιστικού Συλλόγου του χωριού: «Ο Άγιος Νικόλαος» η ταμίας κ. Αποστολία Καταραχιά.

Ο κ. Συμεών, είχε την ευκαιρία στην συνέχεια για μια όμορφη πνευματική επικοινωνία με όλους στο Ενοριακό Πνευματικό Κέντρο του Ναού, το οποίο προ ολίγων ετών εγκαινίασε ο Σεβασμιώτατος.

Στις Ιερές Ακολουθίες στην Δίβρη παραβρέθηκαν: ο Περιφερειακός Σύμβουλος Στερεάς Ελλάδος κ. Απόστολος Αγγελακόπουλος, η Αντιπρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Λαμιέων κ. Νάγια Φαρδή, ο Αντιδήμαρχος κ. Κωνσταντίνος Ζήσιμος, η Δημοτική Σύμβουλος κ. Ευμορφία Ρουποτιά -Σκαμαγκούλη, ο Πρόεδρος του Δ.Δ. Δίβρης κ. Αντώνιος Κατόπης, ο Πρόεδρος των Συνταξιούχων του ΟΑΕΕ Φθιώτιδος κ. Παπαδημητρίου Ιωάννης και εκπρόσωποι άλλων συλλόγων και φορέων του τόπου.

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγου